

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4677/2564

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ ธนากร ก.โจทก์ร่วม นาย ส.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยปลอมลายมือชื่อ ธ. ในฐานะผู้แทนนิติบุคคลผู้เสียหายที่ 1 ในสัญญาเงินกู้จำนวน 4,200,000 บาท สัญญาเงินกู้เบิกเกินบัญชีจำนวน 1,800,000 บาท และสัญญามอบสิทธิเรียกร้องเงินฝากเป็นประกันจำนวน 1,800,000 บาท และปลอมลายมือชื่อ ธ. ในฐานะส่วนตัว ในสัญญาค้ำประกันสองฉบับเพื่อค้ำประกันสัญญาเงินกู้ข้างต้น หลังจากนั้นจำเลยนำสัญญาทุกฉบับไปใช้อ้างแสดงต่อพนักงานของโจทก์ร่วมเพื่อขอกู้ยืมเงินในเวลาเดียวกัน ดังนี้ แม้สัญญาดังกล่าวจะเป็นเอกสารคนละฉบับกัน แต่จำเลยทำขึ้นโดยมีเจตนาเดียวกันคือเพื่อบ่มงหมายที่จะให้ได้เงินจากโจทก์ร่วมเป็นหลัก การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264, 265, 268 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณาผู้เสียหายที่ 2 ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 (เดิม), 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (เดิม) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอม จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามมาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (เดิม) ตามมาตรา 268 วรรคสอง จำคุกกระทงละ 2 ปี รวม 3 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 3 ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท จำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอม จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามมาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (เดิม) ตามมาตรา 268 วรรคสอง จำคุก 2 ปี และปรับ 8,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี และปรับ 4,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี และคุมความประพฤติจำเลยไว้ 1 ปี นับแต่วันที่ได้อ่าน คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้จำเลยฟัง โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 ครั้ง ตามเงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรกำหนด กับให้กระทำความผิดซ้ำหรือการกระทำความผิดซ้ำหรือการกระทำความผิดซ้ำตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรมีกำหนด 8 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 โจทก์ร่วมฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมประการแรกว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยปลอมลายมือชื่อของนาย ธ. กรรมการผู้แทนนิติบุคคลผู้เสียหายที่ 1 ในสัญญาสินเชื่อ B.

(เงินกู้ระยะยาวสำหรับธุรกิจ SME ที่ประสบอุทกภัย) จำนวน 4,200,000 บาท สัญญาสินเชื่อ B. (เงินกู้เบิกเงินบัญชีสำหรับธุรกิจ SME ที่ประสบอุทกภัย) จำนวน 1,800,000 บาท และสัญญามอบสิทธิเรียกร้องเงินฝากเป็นประกัน จำนวน 1,800,000 บาท ทั้งปลอมลายมือชื่อของนาย ฐ.ผู้เสียหายที่ 3 ในฐานะส่วนตัว ตามสัญญาค้ำประกันเงินกู้สินเชื่อ B. รวม 2 ฉบับ วงเงิน 4,200,000 บาท และวงเงิน 1,800,000 บาท ตามลำดับ หลังจากนั้นจำเลยนำสัญญาดังกล่าวทุกฉบับไปใช้อ้างแสดงต่อพนักงานของโจทก์ร่วมเพื่อขอกู้ยืมเงินตามฟ้องในวันและเวลาเดียวกัน แสดงว่าแม้สัญญาดังกล่าวจะเป็นเอกสารคนละฉบับกัน แต่ก็ยังเป็นเอกสารที่จำเลยทำขึ้น โดยมีเจตนาเดียวกันคือเพื่อบุญหมายจะให้ได้เงินจากโจทก์ร่วมเป็นหลัก การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ทำให้หลายกรรมต่างกันไม่ ฎีกาข้อนี้ของโจทก์ร่วมฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมประการต่อไปว่า มีเหตุสมควรไม่รื้อการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่า ตามรายงานสืบเสาะและพินิจจำเลยปรากฏว่า การที่จำเลยปลอมลายมือชื่อของนาย ฐ. ในสัญญาสินเชื่อ B. สัญญาค้ำประกัน และสัญญามอบสิทธิเรียกร้องเงินฝากเป็นประกันตามฟ้อง จนเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมซึ่งเป็นสถาบันการเงินหลงเชื่อและอนุมัติปล่อยสินเชื่อเงินกู้ให้ไปเป็นเงินจำนวนมากถึง 6,000,000 บาท เพื่อต้องการนำเงินมาหมุนเวียนประกอบธุรกิจและใช้จ่ายภายในครอบครัว อันเป็นการกระทำที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวเพียงฝ่ายเดียว โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องที่ร้ายแรง ทั้งหลังเกิดเหตุจำเลยชำระเงินคืนให้โจทก์ร่วมซึ่งได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สินเพียงบางส่วน ซึ่งหากพิจารณาเฉพาะเงินต้นไม่รวมดอกเบี้ยพบว่ายักยอกค้างชำระอยู่ถึง 3,400,000 บาทเศษ ดังนั้น แม้จำเลยจะแก้ฎีกาอ้างว่า จำเลยบรรเทาผลร้ายโดยชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายที่ 1 จนเป็นที่พอใจ ทั้งจำเลยเจ็บป่วยเป็นโรคร้าย มีภาระต้องเลี้ยงดูบุตร 3 คน หรือมีเหตุอื่นที่อ้างตามคำแก้ฎีกา ก็ยังไม่มีเหตุสมควรที่จะรื้อการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย ที่ศาลอุทธรณ์ใช้ดุลพินิจรื้อการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ร่วมข้อนี้ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ปรับ ไม่รื้อการลงโทษจำคุก และไม่คุ้มครองประพฤติดของจำเลย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

พิชัย เพ็งผ่อง · จรัญ เนาวพนานนท์ · อรุณ เรืองเพชร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4677/2564>